

see for at være nødvendig, tilstaaer en bestemt Sikkring af de communale Interesser paa den Maade, som jeg, da jeg tidligere havde Ordet, tillod mig at antyde.

Gomard: Det forekommer mig, at saavel den høitærede Justitsminister som de Medlemmer af Thinget, der have havt Ordet i denne Sag, ere enige om, at den nu gjældende Bygningslov vil blive overholdt af de vedkommende Bygmestere, og at det, der egentlig har foranlediget Loven, mere er, hvad der ogsaa staaer i Motiverne, den indre Indretning af Bygningerne og Ordningen af Reparationerne. Naar nu imidlertid de vedkommende Autoriteter fik den fornødne Frihed med Hensyn til det Indre af Bygningerne — og det kan jo ikke i væsentlig Grad interessere Communen, om den indre Indretning ordnes paa den ene eller paa den anden Maade — saa troer jeg, man var ude over det, hvad der maa forekomme at være og maaskee ogsaa virkelig er nogen Gøene for Statens Bygmestere ved deres Byggearbejder. Det Æneste, der kunde indvendes mod en saadan Bestemmelse, var, at der ikke vilde blive taget behørigt Hensyn til Forebyggelsen af Brandfare, men man tør vel forudsætte, at vedkommende Bygmestere i Forening med det Ministerium, for hvilket der bygges, nok vil vide at iagttage det Fornødne i saa Henseende. Jeg mener derfor, at Lovens § 1 kunde affattes omtrent saaledes: „den Control, der i Medfør af de gjældende Love skal fra de communale Bygningscommissioners eller Bygningsinspecteurs Sæde føres med Opførelse, Omdannelse og Forandring af Bygninger i Kjøbenhavn og Kjøbstæderne, saavel som de sig her til sluttende Straffebestemmelser, bortfalde med Hensyn til den hele indre Indretning af de Bygninger, der opføres for Statens Regning“ osv. Jeg troer, at Communen derefter vilde være i sin Ret, naar den førte Tilsyn med alt det Ydre, der dog uregelmæssig har en ikke ringe Grad af Bigtighed for den, navnlig med Hensyn til Afledningen af Vand, som ogsaa med Hensyn til Bygningens Vælgelighed i Gaden osv. Hvad det Indre angaaer, holder jeg mig derimod overbeviist om, at det Fornødne vil blive varetaget af vedkommende Bygningskyndige paa en

baade for Staten og Communen hensigtsmæssig Maade og indenfor Lovens Grændser, hvorfor det maaskee ogsaa kunde være heldigt, skjøndt jeg ikke vil paastaae, at det er saa, at give en saadan Frihed; derimod kan jeg ikke ansee det ligefrem fornødent at give den med Hensyn til den Deel af Byggekøpen, der angaaer det Ydre af Bygningen og dens Omgivelser.

Justitsministeren: Den Frygt, som den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Ide Valgkreds (Kasser) nærede for, at det ikke skulde gaae saa vel, naar Statens Bygmester alene havde at paasee, at Loven overholdtes, troer jeg dog maa tabe bethøvelig i Vægt; naar man tænker paa, at der ved Opførelsen af Bygninger forud for hans Virksomhed kommer til at ligge Planer, der ere saaledes gennemgaaede, at hvad der staaer i Forbindelse med de Bemærkninger, som den ærede Rigsdagsmand gjorde i Retning af Bygningsvæsenet, ialtfald ikke vil kunne medføre nogen Uleilighed. Den Garanti, som ligger deri, vil ogsaa bevirke, at man ikke kan sige, at saa kunde man ogsaa lade Lovgivningens Bestemmelser falde bort, naar en Privat benyttede en af Statens Bygmestere. Det er jo nemlig ikke egentlig hans Egenkab som offentlig Bygmester, hvorpaa der her alene støttes, men det er paa det hele Forhold, hvori han staaer til de vedkommende Myndigheder, for hvilke han udfører Arbeidet. Med Hensyn til Omdannelse og Forandring af Bygninger vil der ganske vist ofte komme til at indtræde megen Uleilighed, naar man skal være underkastet den sædvanlige Control, og det vilde ogsaa let i Virkeligheden skee, at netop den aparte Stilling, som den offentlige Bygmester og den communale Bygningscommission eller Bygningsinspecteur indtage lige overfor hinanden, vil fremkalde Collisioner, som maaskee ikke vilde indtræde under andre Omstændigheder. Hertil kommer endnu en Betragtning, hvis Rigtighed jeg troer, at netop den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavn vil erkende, og det er den, at hvor klare Bygningslovens Bestemmelser end maae ansees for at være, saa opstaaer der dog idelig og idelig Tvivl. Der kommer saaledes hyppig til, endog mellem Bygningscommissionens egne Medlem-